Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-1140

(mr. L. van Berkum, voorzitter, mr. M.C. Bruning, mr. P.G. Salvadori, leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Datum uitspraak	6 november 2026
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Uitleg over de registers en relevante bepalingen uit regelgeving

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument en 3) het verweerschrift van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 9 september 2026. De consument nam deel aan de hoorzitting, met zijn tolk mevrouw [naam 1]. Namens de bank namen deel mevrouw mr. [naam 2], senior legal counsel en de heer mr.[naam 3], legal counsel.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

In 2021 werd € 2.500,- overgemaakt naar de betaalrekening van de consument bij de bank. Dat geld was afkomstig van fraude. Vervolgens werd € 2.464,70 vanaf de betaalrekening betaald met de betaalpas en pincode van de consument. Vlak hiervoor, op dezelfde dag, is de limiet van de betaalpas van de consument verhoogd naar € 5.000,-. Volgens de bank heeft de consument hiermee gefungeerd als geldezel voor de ontvangst van geld uit fraude. Daarom heeft zij de bankrelatie met de consument beëindigd en zijn persoonsgegevens geregistreerd in het incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR), de gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR), allemaal voor de duur van 8 jaar. De consument vordert dat de bank deze registraties verwijdert. Hij stelt dat hij niet bewust betrokken was bij fraude en dat hij nu belang heeft bij verwijdering van de registraties. De commissie is van oordeel dat de bank de registraties niet hoeft te verwijderen. De vordering van de consument wordt afgewezen.

3. De beoordeling

De bank mocht registreren in het EVR

3.1 De commissie oordeelt dat de bank de persoonsgegevens van de consument in haar externe registers mocht plaatsen. De persoonsgegevens van de consument zijn geregistreerd omdat zijn gedragingen een bedreiging vormden, vormen of een bedreiging kunnen vormen voor de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van de bank. Deze bedreiging geldt ook voor de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.[1]

3.2 Daarbij heeft de bank 'strafrechtelijke persoonsgegevens' verwerkt, aangezien de consument in verband wordt gebracht met strafbare feiten. Volgens de bank heeft de consument namelijk als geldezel opgetreden door zijn betaalrekening ter beschikking te stellen voor de ontvangst van geld dat afkomstig is uit fraude. De bank stelt dat dit op zijn minst kwalificeert als schuld-witwassen. De betrokkenheid van de consument bij de vastgestelde gedragingen moet in voldoende mate vaststaan[2] in die zin dat die gedragingen 'een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' moeten opleveren.[3] De commissie oordeelt dat hiervan sprake is en licht dit als volgt toe.

3.3 Tussen partijen staat vast dat de consument in 2021 de betaalrekening bij de bank geopend heeft. Ook staat vast dat op 26 november 2021 op de betaalrekening van de consument € 2.500,- is bijgeschreven en dat dit geld afkomstig is uit fraude. Degene die het geld heeft overgemaakt, heeft aangifte gedaan van Whatsappfraude. Op dezelfde dag is de limiet van de betaalpas van de consument verhoogd naar € 5.000,-. Die verhoging is gedaan via de mobiel bankieren app van de consument en vervolgens bevestigd met betaalpas en pincode in de e.dentifier. Kort daarna is een betaling van € 2.464,70 gedaan bij een betaalautomaat met de betaalpas en pincode van de consument. Deze omstandigheden passen in hun samenhang bij het handelen van iemand die in het kader van fraude als geldezel fungeert, en daarmee schuldig is aan schuldwitwassen.[4]

3.4 Voor de commissie staat de betrokkenheid van de consument bij de fraude in voldoende mate vast. De consument stelt dat hij niet bewust betrokken was bij de fraude, maar zijn verklaring is niet aannemelijk.

---

[1] Artikel 5.2.1 sub a van het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI) 2026. Zie dit artikel en andere relevante artikelen in de bijlage van deze uitspraak.
[2] Artikel 5.2.1 sub b PIFI (2026).
[3] Artikel 10 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming en HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem- Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te vinden op www.rechtspraak.nl. Opname van strafrechtelijke gegevens is alleen rechtmatig als in voldoende mate feiten vaststaan die een strafbaar feit vormen. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen.
[4] Artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht.

Zijn verklaring is dat hij in 2021 een woning deelde met meerdere mensen die hij niet persoonlijk kende en dat zijn betaalpas en pincode vermoedelijk op die manier misbruikt zijn voor fraude. Hij bewaarde zijn betaalpas en de brief van de bank met zijn pincode in een kast. Deze verklaring van de consument is niet aannemelijk omdat, juist als anderen toegang hebben tot je spullen, het niet logisch is om je hoogstpersoonlijke betaalpas en pincode in een kast te bewaren waar anderen bij kunnen. Bovendien staat op de brief van de bank met de pincode dat die brief direct na het lezen vernietigd moet worden. En al zou de stelling van de consument kloppen, dan nog verklaart dat niet hoe zonder medeweten van de consument door middel van de mobiel bankierenapp de limiet op zijn betaalrekening is verhoogd. Het is deze combinatie van factoren die de stelling van consument zeer onaannemelijk, zo niet onmogelijk maakt.

De registratie in het EVR voldoet aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit

3.5 Het subsidiariteitsbeginsel houdt in dat aannemelijk moet zijn dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. De commissie is van oordeel dat in dit geval voldaan is aan dit beginsel. Het doel van de registratie is om andere financiële instellingen erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van strafbare gedragingen. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het EVR.

3.6 De commissie is verder van oordeel dat zowel de registratie als de registratieduur van acht jaar proportioneel zijn. Door als geldezel te fungeren, heeft de consument met behulp van zijn betaalrekening een belangrijke rol gespeeld bij de oplichting van de benadeelde. Zoals hiervoor is vastgesteld, kan zijn handelen worden aangemerkt als schuldwitwassen. De commissie kwalificeert dit als minder laakbaar dan een (in strafrechtelijke zin) opzetdelict, wat doorgaans aanleiding kan zijn voor een kortere registratieduur.[5] Desondanks acht zij een registratieduur van acht jaar, gelet op de omstandigheden van het geval, proportioneel.

3.7 De registratie dient een zwaarwegend belang van de bank en van de financiële sector. Door de registratie kunnen financiële instellingen gewaarschuwd worden voor gedragingen die de veiligheid en integriteit van de financiële sector kunnen raken.

3.8 Aan de zijde van de consument heeft de commissie het volgende meegewogen. De consument heeft, ook nu het incident inmiddels 5 jaar geleden is, geen openheid van zaken gegeven. Hij blijft zijn betrokkenheid bij de fraude ontkennen en geeft daarmee geen blijk van inzicht in de ernst van zijn handelwijze. De consument stelt dat hij stabiel in Nederland leeft met zijn gezin.

[5] GC Kifid nrs. 2021-0636 en 2022-0335, te vinden op www.kifid.nl.

Hij heeft een vaste baan, betaalt belastingen en sociale premies en heeft geen enkel nieuw incident gehad. Hoewel dat positief is, is de commissie van oordeel dat deze omstandigheden onvoldoende zijn om de registraties nu, of eerder dan na acht jaar, te verwijderen.

3.9 Ook is het belang van de consument bij verwijdering van de registraties niet dringend of concreet genoeg. De commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen voor hem heeft of kan hebben. De omstandigheid dat de consument gedurende de registratieperiode moeilijkheden ondervindt met het afsluiten van financiële producten maakt niet dat de (duur van de) registratie disproportioneel is. De consument stelt dat de registraties ernstige en blijvende financiële gevolgen voor hem hebben, waaronder het onmogelijk maken van het afsluiten van een hypothecaire geldlening. De consument heeft nu echter een huurwoning en het is niet gesteld of gebleken dat hij daar niet kan blijven wonen. Ook is niet gesteld of gebleken dat de consument niet in aanmerking zou komen voor een andere huurwoning. Het kopen van een woning is dus niet noodzakelijk gebleken. Andere financiële gevolgen heeft de consument niet genoemd. Bovendien beschikt de consument over een betaalrekening en een zakelijke rekening bij andere banken.

3.10 De consument wijst er tot slot op dat de schade beperkt is en hij wijst op het tijdsverloop sinds het incident. De commissie vindt een schade van bijna € 2.500,- voor de benadeelde echter niet beperkt. In samenhang met alle omstandigheden die hiervoor besproken zijn, maakt ook het door de consument naar voren gebrachte tijdsverloop sinds het incident niet dat de registratie(duur) disproportioneel is.

De bank heeft voldoende gedaan om de consument te informeren

3.11 De klacht van de consument dat de bank hem niet geïnformeerd heeft, maakt ook niet dat de EVR-registratie verwijderd moet worden. De consument stelt hij niet op de hoogte was van de situatie en dus geen mogelijkheid heeft gehad om tijdig te reageren of zijn positie toe te lichten. Hij ontdekte pas dat hij geregistreerd was toen hij in 2025 een zakelijke rekening wilde aanvragen en zijn aanvraag werd afgewezen. De bank betwist dat zij de consument niet geïnformeerd heeft en voert aan dat zij de consument in een brief van 7 december 2021 geïnformeerd heeft over de registraties. Tijdens de mondelinge behandeling vertelde de consument dat hij in die periode verhuisd is en dat hij die brief daarom niet ontvangen heeft. De commissie is van oordeel dat het voor rekening van de consument komt dat de bank niet op de hoogte was van het actuele adres van de consument.

Bovendien heeft de consument in deze klachtenprocedure alsnog de gelegenheid gehad om bezwaar te maken tegen de registraties. Hij heeft ook gebruik gemaakt van die mogelijkheid.

De registratie in het incidentenregister mag ook blijven staan

3.12 Gelet op het voorgaande dient ook de registratie in het incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het incidentenregister.[6] Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het incidentenregister blijven staan.

Aan de voorwaarden voor de interne registraties is ook voldaan

3.13 Hiervóór heeft de commissie vastgesteld dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat de consument betrokken is bij schuldwitwassen. Dat betekent dat er ook voldoende reden is om de registraties in de gebeurtenissenadministratie en het IVR te laten staan.[7] De commissie oordeelt verder dat de registratieduur van acht jaar proportioneel is. De interne registraties gelden enkel binnen de organisatie van de bank. De bank heeft een zwaarwegend belang om haar eigen organisatie te waarschuwen voor de gebeurtenissen en om zo ongewenst gedrag tegen te gaan. De consument heeft niet gesteld dat en waarom zijn belang bij het verwijderen van deze interne registraties zwaarder weegt dan het belang van de bank.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

[6] Artikel 5.1.1 PIFI (2026).
[7] Artikel 33 lid 2 aanhef en onder b Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ . In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Uitleg over de registers en relevante bepalingen uit regelgeving

Uitleg over het Incidentenregister en het EVR

Aangesloten financiële instellingen houden een Incidentenregister bij. Doet zich een incident voor, dan wordt dit incident alsook de persoonsgegevens van de betrokkene in het Incidentenregister opgenomen. Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de financiële instelling hebben toegang tot dit systeem. Toch kan deze registratie een beperkte externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met andere financiële instellingen kan worden uitgewisseld. De financiële instelling kan daarnaast besluiten om andere aangesloten financiële instellingen te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident was betrokken op te nemen in het EVR, een systeem waar alle aangesloten financiële instellingen toegang toe hebben.

Medewerkers van andere financiële instellingen kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van de financiële instelling. Vervolgens kunnen medewerkers van de afdeling Veiligheidszaken van een financiële instelling de informatie over het incident opvragen bij de financiële instelling die de melding heeft opgenomen in haar Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de financiële instelling die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument, kunnen weigeren. Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, waarbij geldt dat opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft, mogen financiële instellingen niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[8] De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is alleen gerechtvaardigd als dat gebeurt in overeenstemming met de daarvoor geldende regels (waaronder het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021 (PIFI)', de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG).

In geval van de registratie van strafrechtelijke persoonsgegevens is vereist dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld.[9] Dit betekent dat alleen een verdenking niet genoeg is; hier moet ook bewijs voor zijn.

[8] Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494 en GC Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.
[9] HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) kunnen dragen. Een financiële dienstverlener moet dus goede redenen hebben om de gegevens te registreren en hij moet dat ook voldoende kunnen onderbouwen.

De commissie toetst ook of de financiële instelling het proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.[10] Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel (het waarschuwen van de eigen organisatie dan wel andere financiële instellingen voor de gedragingen van de consument) te bereiken. Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI dient de financiële instelling bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij het vaststellen van de registratieduur. Daarbij dient de financiële instelling de belangen van de consument mee te wegen. Dit houdt in dat een consument die verkorting van de duur van de registratie vordert, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang zwaarder weegt dan het belang van de financiële instelling.

Uitleg over de Gebeurtenissenadministratie en het IVR
Het Intern Verwijzingsregister (IVR) is aan de Gebeurtenissenadministratie gekoppeld. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van een financiële instelling en de groep financiële ondernemingen waarvan zij deel uitmaakt. De gevolgen van registratie in deze registers zijn beperkt, omdat deze uitsluitend werkt binnen deze groep.

De Gebeurtenissenadministratie is een register waarin (persoons)gegevens zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling alsmede de groep waartoe de financiële instelling behoort en om die reden ‘speciale aandacht’ behoeven. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie en de groep opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met AVG en UAVG.

[10] HR 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097. Dit volgt ook uit de AVG.

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2026 (PIFI)

2. Begrijpsbepalingen

(...)
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of mede werkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, vormen van cybercriminaliteit, verduistering in dienstbetrekking, phishing, onoorbaar gedrag (waaronder verbale en non verbale agressie), misbruik van producten en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie. De Verwijzingsgegevens worden ontsloten door de Verwijzingsapplicatie.

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
• op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
• op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de econo mische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
• op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'

4.1.2 Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatie functies van de NVB, Verbond, VFN, ZN en SFH (de Fraudeloketten).

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

4.3.1 Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2 Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidenten register nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deel nemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opge nomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(...)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(...)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(...)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.